18/10/2019

Прослављен Свети отац наш Пајсије, Патријарх пећки

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије служио је 16. октобра 2019. године, на празник Светог Пајсија (Јањевца), Патријарха српског, свету архијерејску Литургију у манастиру Пећкој Патријаршији.

-Свети новојављени и богоносни отац наш Пајсије, чија се часна глава чува у Саборној цркви Светих Апостола у манастиру Пећкој Патријаршији, био је изданак косовско-метохијске земље и косовско-метохијских светиња, поручио је владика Јоаникије.

Подсећајући на житије Светог Пајсија Пећког, Владика је казао да је његов отац Димитрије био свештеник, рођен у Јањеву, срцу Косова:

-Био је Митрополит грачанички, а касније, у најтежим временима, Патријарх српски. Његов претходник патријарх Јован Кантул борио се за слободу, али је, нажалост, издан од западних моћника и кажњен најстрашнијом казном. Турци су га обесили на Јени капији у Цариграду. У то вријеме српски архијереји бирају најјачу личност између себе да води архијереје, свештенике, игумане и цио српски народ. Свети Пајсије, такође, је наставио да се бори за слободу, али другачијим, јачим средствима. Он је објединио свој народ око Престола Господњег, духовно и културно га просвећивао, утврдио народно јединство, ојачао вјеру, украсио светиње, подносећи многе невоље и трпећи сталне притиске од Турака и Латина. Није хтио да долази у сукоб са Латинима, као што није хтио да долази у сукоб ни са Турцима, освајачима, него је користио оно мало простора, а кад је човјек у тјескоби онда се, врло често, јављају у његовој личности чудне силе, као што о томе и Његош пјева да се уздигне изнад свега. И он је, ваистину уздигао. Свети Пајсије је био већ средовјечан човјек када је изабран за Патријарха, а на Пећком трону је био 33 године, најдуже од свих досадашњих поглавара Српске Цркве.

-Он је међу првима успоставио редовне везе са Руском Црквом и руском државом, преко својих архијереја. Многи од њих су одлазили у Русију и тамо остајали, јер се нијесу имали гдје враћати. Али, Свети патријарх Пајсије остао је на свом мјесту, јачајући духовне и културне корјене свог народа, јачајући његов идентитет, обнављајући славу Немањића. Он је један од последњих из старог доба који су били под турским јармом, а који је те најузвишеније и најсветије традиције Немањића, његовао и оживљавао. Написао је прву службу Светом краљу Стефану Првовјенчаном. Такав светитељ и Божји угодник Свети краљ Стефан Првовјенчани, али још није имао службе, ни успостављеног култа. Њега прославља Свети Патријарх Пајсије, а јављао му се и Свети цар Урош чиме се објавила, потпуно, његова светост“, рекао је Епископ будимљанско-никшићки и подсетио да је Свети Пајсије написао житије и службу Светом цару Урошу, кратко житије Светом Стефану Штиљановићу, обновио гробове Светих, који су већ били оронули, украсио свету обитељ Пећке Патријаршије, Грачаницу, посећивао све српске земље, утврђивао, сабирао српски народ од југа до севера, од истока до запада.

-Био је поклоник Гроба Господњег, ишао и у Цариград да утврди јединство међу православнима, а Цариград је мјеркао кад ће доћи вријеме да се укине Пећка Патријаршија, да они распростру јурисдикцију на подручју цијеле турске државе. Увјерени смо да као што су Соколовићи, прије патријарха Пајсија, дали нови замах српском народу и Српској Цркви да је, такође,

послије страшних искушења, у вријеме погибије Јована Кантула, Свети патријарх Пајсије продужио вијек Пећке Патријаршије у оно вријеме макар за сто година, казао је владика Јоаникије.

Култ Светог Пајсија, Патријарха пећког, указао је Владика, није одмах заживио_

-У вријеме патријарха Максима, овдје се већ Свети патријарх Пајсије прослављао као свети. Нађена је његова икона према којој су сестре монахиње радиле нову икону. Дакле, због тешких искушења и страдања, које је доживјела Патријаршија његов култ је касније био запостављен и, ево, у ово наше вријеме, када се боримо да очувамо наше светиње на Косову и Метохији, да очувамо наше домове на Косову и Метохији, да очувамо свијест о томе шта Косово и Метохија значи за све нас, у ово вријеме, појави се светост патријарха Пајсија и обасја нас новом снагом, новом љепотом, као и други свети са Косова и Метохије да нас оснаже. Јављају се нови свети да нас оснаже, да нас саберу, а ми који долазимо овдје у Пећку Патријаршију, Високе Дечане, Грачаницу, Љевишку, Призрен, Девич сабирамо се као на своје огњиште са кога сви потичемо. Варнице са тог огњишта су се далеко распрострле, српски народ јесте се разишао, раселио и ван своје отаџбине, али свуда носи са собом, у свом срцу, Косово и Метохију и његове светиње. Гдје се год налазили, сви имамо једну те исту мисао, једну те исту жељу, једну те исту молитву – да се сабирамо око наших светиња, да се сабирамо око нашег духовног огњишта, Пећке Патријаршије и осталих светиња на Косову и Метохији, поручио је Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије.

spc.rs